יום **א**', **כ"ז** ב**תשרי** תשס"ב (**14** ב**אוקטובר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

בעיר ווינה בתחילת המאה ה-17 היו כ-3000 יהודים. עוד לפני זה היתה ווינה מושכת את הסוחרים הגדולים מישראל. קצתם היו קרובים למלכות כסוכנים כספיים, ולהם ניתנו לא רק זכות הישיבה (כתושבי העיר), אלא גם זכויות אחרות, למשל פטורים מנשיאת אות הקולון. מספר מועט של יהודים וודאי לא היה מעורר בווינה את שאלת היהודים, לולא היו באים אחריהם גם אחרים לשבת כאן שלא כדין. הלאנדטאג (=ה'פרלאמנט') של אוסטריה התחתונה דרש מאת המלך כמה פעמים לגרש את היהודים מווינה. היום, **כ"ז בתשרי**, בשנת של"ג(1572-5333), אמנם גירשו **רבים מן המתגוררים שלא כדין ובזזו את רכושם**. אך כמה שנים לאחר מכן הורשו לשוב לעיר. ואף-על-פי שעכשיו התייחסו אליהם ביתר סבלנות, היהודים היו אנוסים לגור בבתים מיוחדים קבועים ולשאת אות צהוב על בגדם העליון. [תאריכון / דברי ימי עם עולם]

§§§

היום הוא היום השני של "**מבצע חירם**" שנפתח אתמול ב-כ"ו בתשרי בשנת תש"ט (1948-5709), לשחרור הגליל במלחמת העצמאות. המבצע, שנקרא ע"ש **חירם**, מלך צור, שהעביר עצים לשלמה המלך לבניית בית המקדש הראשון, נמשך כמה חודשים, ובו הצליח צה"ל לשחרר את הגליל המערבי. מטרת המבצע הוגדרה: "להשמיד את האויב שבכיס הגליל המרכזי, להשתלט על הגליל כולו, ולהציב קו הגנה בגבול הצפוני של הארץ". [ההיסטוריה של א"י]

§§§

בשנת תשכ"ח(1967-5728), כחצי שנה לאחר מלחמת ששת הימים, **הוקמה** היום **התנועה למען ארץ-ישראל השלמה**, בה התאגדו החוגים המתנגדים לוויתורים טריטוריאליים ביהודה, שומרון, עזה והגולן. [תאריכון מרכז ההסברה]

§§§

<u>מתוך דברי הרב שמשון רפאל הירש על בריאת האדם בפר' בראשית:</u>

כל עוד האדם לבדו אין זה טוב – ואחרי החלוקה (בין איש לאשה) אין זה אפשרי: שהאיש ימלא את ייעודו לבדו. אלא שומה על האשה להיות עזר כנגדו. מי ששרוי בלא אשה הוא אדם לחצאין. ורק בהיותו עם אשתו הוא אדם שלם. "**על-כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד**" [בראשית ב' 24]. לפני החלוקה היה הגוף משועבד לרוח אחת, לרצון אלוקי אחד. וגם לכשישובו ויתחברו האיש והאשה, הם יהיו לגוף אחד. אך דבר זה איננו אפשרי – אלא אם כן יהיו גם ללב אחד, לרוח אחת ולנפש אחת. וגם זה איננו אפשרי אלא אם כן ישעבדו את כל כחותיהם ושאיפותיהם, את כל רצונם והגיגם לרצון עליון אחד.
ומכאן, ההבדל העמוק בין חיי המין של שאר הייצורים לבין חיי הנישואים של האדם. גם שאר בעלי החיים חלוקים בין זכר לנקבה. אך שני המינים יצאו מן האדמה בנפרד, אין הם זקוקים זה לזה, למילוי ייעוד חייהם. הם מוצאים זה את זה רק לצורך הזיווג ורק לשיעור הזמן הדרוש לו.
לא כן הדבר באדם: האשה היא חלק מן האיש, "עזר כנגדו". האיש הוא חסר ישע ונטול עצמאות אם אין אשה עמו. רק שניהם כאחד נקראים "אדם". החיים על-כן משמעותם דורשים את חיבורם זה עם זה. רק באדם אומר אלוקים "ודבֵק באשתו". רק האדם זכה לחיי נישואין.

"...**עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל